

Antonsen
E. Suurkast

Anton Suurkast.

A 10.890

Pöialpoisid

A. Suurkast'i lastekirjandus nr. 41. — Viljandis, 1930. a.

No, siin on päris maru lahti —
Pits algab järsku konna jahti,
Ta tahab konne tabada
Ja reiest kinni rabada.
Uh Pits! ei saa neid kätte sina,
Nad näitavad sull' pikka nina.

Üks kaks kolm, ma takti löön. Nüüd ühekorraga!
 Sirts sirts firr, wint wint wint! Laul kõlab tuhande häälega.
 Laulame lapsese, heale lapsese, kes tulnud muruse.
 Üks kaks kolm, sirts sirts firrr. Warsti läeme metsa kuruse.

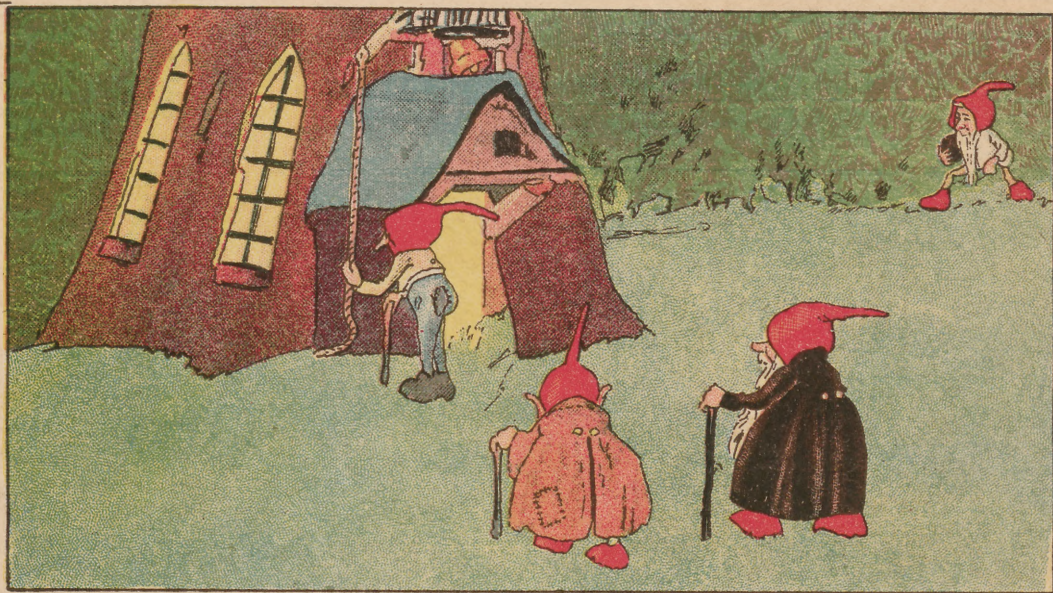
Titadi titadi tat tat taa! Mehed läewad metša mängima.
Rebasel Reinul on sünnipäew, sinna läewad päkapikud õnnesoowima.
Tuuta, tuuta, pirr pörr põmm . . . wastu kõlab mets ja nõmm.
Jh ah aa ja uh ah aa! Taktifindel meeste samm.

Wäikne jõuluõhtu. Metsa tagant tõuseb kuu.
Tubades on jõulukuused . . . laulab laste suu.
Wäsimatult aga jõuluwana kingitusi weab.
Ees käib ingel, juhatab, — kõik head lapsed teab.

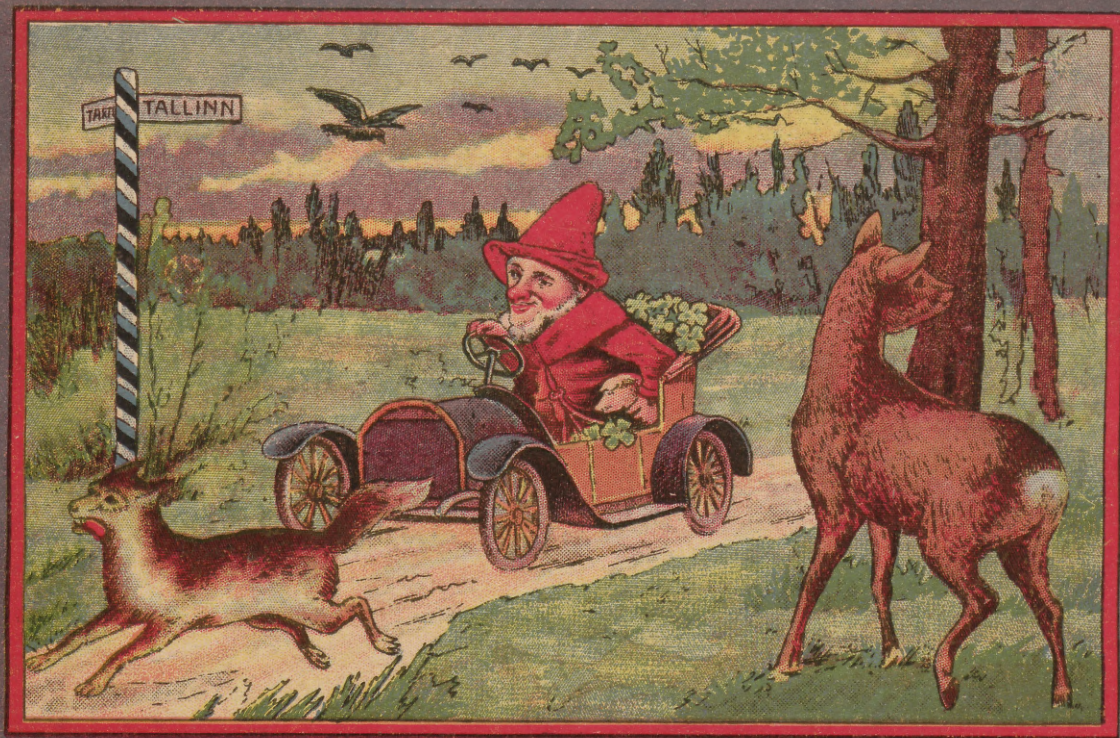

Rolm põialpoisi siin on lille warjus koos,
Rui järsku kostab põrin, mardik lennu hoos
Ta lastub kuldseil tiiwul halja murule,
Toob terwitusi kaugeßt ilmast armsa Pikule.

Sügawa laane sees, varjatud tugewa puu tüwes
Pöialpoiste kirik, kuhu kutsutakse kofku kella lüües
Rõik väikesed mehed, kui õhtu ja vaikuse tund.
Siin näed uut elu, just nagu üht imelist und. . . .

Hind 25 senti.

H.LAAKMANNI TRÜKK TARTUS